روایتی از مزارع طلایی و جیب‌های خالی

رؤیای زعفرانی گلستان به سود نمی‌نشیند

گزارش

شیما جهان‌بخش
خبرنگار

از «وامنان» تا دیگر مزارع شرق گلستان، زعفران به‌تدریج جای خود را در زمین‌های کشاورزی باز کرده است. محصولی که نیاز آبی کم و ارزش اقتصادی بالای آن، کشاورزان را به امید کسب درآمد بیشتر به کشت ترغیب کرده است.

با این حال، افزایش سطح زیرکشت به‌تنهایی تضمین‌کننده سودآوری نیست و تجربه برخی بهره‌برداران نشان می‌دهد که خسارت سیل، کمبود نقدینگی، هزینه‌های برداشت و دشواری فروش و فرآوری می‌تواند این فرصت اقتصادی را به چالشی برای تولیدکنندگان تبدیل کند.

حدود ۲۰ سال پیش، کشت زعفران در روستای کوهستانی وامنان با تلاش یکی از بومیان منطقه آغاز شد. موفقیت‌های اولیه این تجربه، به‌تدریج کشاورزان مناطق دیگر گلستان، از جمله مینودشت، گالیکش و رامیان را نیز به کشت این محصول علاقه‌مند کرد و زعفران از یک تجربه محلی به یکی از گزینه‌های تغییر الگوی کشت در استان تبدیل شد. اما گسترش این فعالیت در سال‌های اخیر، ضرورت توجه به ظرفیت‌های اقلیمی، اقتصادی و امکانات مورد نیاز برای تولید و عرضه محصول را بیش از گذشته آشکار کرده است.

هشدار درباره توسعه هیجانی زعفران

علی‌اکبر مهقانی، معاون بهبود تولیدات گیاهی سازمان جهاد کشاورزی گلستان در گفت‌وگو با «ایران» با هشدار نسبت به توسعه هیجانی کشت زعفران در استان می‌گوید: «افزایش سطح زیرکشت بدون ارزیابی شرایط اقلیمی، شناخت بازار مصرف و تأمین اعتبارات مورد نیاز، می‌تواند خسارات سنگینی به بهره‌برداران وارد کند.»

مهقانی با انتقاد از تمرکز بیش از حد برنامه‌های ابلاغی الگوی کشت بر منابع آبی توضیح می‌دهد: «حدود ۹۰ درصد برنامه‌های ابلاغی الگوی کشت بر مبنای موضوع آب تنظیم شده و میزان منابع آبی در دسترس هر منطقه، مبنای اصلی برنامه‌ریزی قرار گرفته است؛ در حالی که برای تدوین یک برنامه جامع باید تمام عوامل مؤثر در تولید، از جمله شرایط اقلیمی، اقتصادی، بازار مصرف و سایر ظرفیت‌های منطقه‌ای نیز در نظر گرفته شود.»

معاون بهبود تولیدات گیاهی سازمان جهاد کشاورزی گلستان با اشاره به تفاوت شرایط تولید و بازار محصولات کشاورزی می‌گوید: «در محصولی مانند گندم، محل مصرف مشخص است و بازار آن وجود دارد، اما در حوزه گیاهان دارویی نمی‌توان تنها با اتکا به ظرفیت تولید، برای افزایش سطح زیرکشت تصمیم گرفت.»

او با اشاره به گسترش کشت زعفران در گلستان ادامه می‌دهد: «توسعه این محصول در برخی موارد به‌صورت هیجانی دنبال شده و سطح زیرکشت آن به محدوده نزدیک به ۲ هزار هکتار رسیده است؛ در حالی که پس از افزایش سطح کشت، مشکلات متعددی بروز کرده که بخشی از آنها با شرایط اقلیمی و پدیده‌های جوی ارتباط دارد.»

الگوی کشت بدون پشتوانه مالی

معاون بهبود تولیدات گیاهی سازمان جهاد کشاورزی گلستان، محدودیت منابع مالی را یکی دیگر از مشکلات توسعه فعالیت‌های کشاورزی می‌داند و با انتقاد از ابلاغ نشدن پیوست مالی برنامه الگوی کشت می‌افزاید: «این برنامه دارای پیوست مالی بود، اما متأسفانه تنها بخشی که از آن ابلاغ نشد، همان پیوست مالی بود؛ موضوعی که اجرای برنامه‌های پیش‌بینی‌شده را با مشکل مواجه می‌کند.»

مهقانی با تأکید بر ضرورت هماهنگی میان برنامه‌های تولیدی و منابع مالی خاطرنشان می‌کند: «توسعه کشت محصولات جدید و گیاهان دارویی باید بر اساس ظرفیت‌های واقعی هر منطقه، شرایط اقلیمی، میزان منابع آبی، نیاز بازار و توجیه اقتصادی انجام و در کنار تدوین برنامه‌ها نیز اعتبار لازم برای اجرای آنها پیش‌بینی شود.»

برداشت فشرده هزینه‌های سنگین و دغدغه فروش

برای زعفران‌کاران، دشواری تولید به آماده‌سازی زمین و کاشت پیاز زعفران ختم نمی‌شود. بخش مهمی از کار در فاصله کوتاه برداشت آغاز می‌شود؛ زمانی که گل‌های زعفران باید در فرصت مناسب جمع‌آوری و کلاله‌ها از گل جدا و خشک شوند. این عملیات که از اواخر مهر تا اوایل آذر ادامه دارد، به نیروی کار و نقدینگی نیاز دارد و کشاورز باید پیش از برداشت، هزینه‌های مربوط به کارگر و آماده‌سازی محصول را تأمین کرده باشد. کمبود این امکانات می‌تواند روند کار را دشوار کند و حتی بهره‌بردار را به فروش سریع محصول یا ارسال گل‌ها به استان‌های دیگر برای فرآوری وادار سازد.

«ذبیح‌الله عادلی»، مدیرعامل یکی از تعاونی‌های زعفران‌کاران وامنان، با اشاره به همین مشکلات می‌گوید: «تأمین سرمایه در گردش، صدور مجوز صادرات محصولات گیاهان دارویی و ایجاد بانک زعفران از مهم‌ترین مطالبات تولیدکنندگان است.» به گفته او، زعفران‌کاران در فصل برداشت برای تأمین هزینه‌های جاری و انجام مراحل آماده‌سازی محصول به نقدینگی نیاز دارند و اگر امکان نگهداری محصول فراهم نباشد، ناچارند آن را در همان زمان برداشت و با قیمت پایین‌تر به فروش برسانند.

عادلی ایجاد بانک زعفران را راهکاری برای کاهش این فشار می‌داند و معتقد است: «با فراهم شدن امکان سپرده‌گذاری و نگهداری محصول، کشاورز مجبور نیست بلافاصله پس از برداشت زعفران را روانه بازار کند، بلکه می‌تواند در زمان مناسب‌تری برای فروش آن تصمیم بگیرد.» به اعتقاد او، تولیدکننده پس از تحمل هزینه‌های کاشت، داشت و برداشت باید در مرحله فروش نیز قدرت انتخاب داشته باشد و ناچار به عرضه محصول در شرایط نامناسب بازار نشود.

> تأمین سرمایه در گردش، صدور مجوز صادرات محصولات گیاهان دارویی و ایجاد بانک زعفران از مهم‌ترین مطالبات تولیدکنندگان است.
>
> زعفران‌کاران در فصل برداشت برای تأمین هزینه‌های جاری و انجام مراحل آماده‌سازی محصول به نقدینگی نیاز دارند و اگر امکان نگهداری محصول فراهم نباشد، ناچارند آن را در همان زمان برداشت و با قیمت پایین‌تر به فروش برسانند

ارزش افزوده‌ای که از گلستان خارج می‌شود

بخش دیگری از دغدغه زعفران‌کاران به سرنوشت محصول پس از برداشت مربوط است. به گفته عادلی، بخشی از گل زعفران تولیدشده در گلستان برای فرآوری به استان‌های دیگر فرستاده می‌شود؛ در حالی که ایجاد امکانات فرآوری در داخل استان می‌تواند فرصت اشتغال و درآمد بیشتری برای روستاییان فراهم کند. از سوی دیگر، زعفران خشک گلستان نیز عمدتاً به‌صورت فله‌ای و بویژه به مشهد و دیگر استان‌ها منتقل می‌شود؛ موضوعی که مانع ماندگاری تمام ارزش اقتصادی محصول در منطقه تولید است.

این فعال حوزه زعفران تأکید می‌کند: «تولیدکنندگان خواهان ساماندهی بازار و فراهم شدن امکان فرآوری و بسته‌بندی محصول در استان هستند تا زعفران تولیدشده در گلستان تنها به مرحله برداشت و تولید ماده خام محدود نماند و بخش بیشتری از درآمد حاصل از مراحل بعدی نیز نصیب کشاورزان و روستاییان شود.»

عادلی در کنار مشکلات مالی و بازاریابی، خردشدن اراضی زعفران را نیز از چالش‌های پیش روی تولیدکنندگان می‌داند و بر ضرورت برنامه‌ریزی، آموزش و حمایت فنی مستمر برای حفظ مزارع و افزایش بهره‌وری در قطعات کوچک تأکید دارد. از نگاه او، توسعه این کشت زمانی می‌تواند به سرمایه‌گذاری پایداری برای کشاورزان تبدیل شود که حمایت‌ها تنها به تشویق برای کاشت محدود نماند و نیازهای تولیدکننده در مراحل مختلف کار، از مدیریت مزرعه تا برداشت و فروش، دیده شود.

در همین مسیر، تعاونی‌های زعفران‌کاران می‌توانند بخشی از مشکلات تولیدکنندگان را کاهش دهند. در حال حاضر تعاونی آزادشهر حدود یکهزار عضو دارد و تعاونی مینودشت نیز به‌تازگی با مشارکت ۲۵۰ نفر شکل گرفته است. تجمیع محصول، ساماندهی عرضه و پشتیبانی از کشاورزان در تأمین نهاده‌ها و فروش، از ظرفیت‌هایی است که این تشکل‌ها می‌توانند برای تقویت موقعیت تولیدکنندگان در بازار به کار بگیرند.

برداشت پرزحمت و دغدغه درآمد کشاورزان

برای زعفران‌کاران، فصل برداشت یکی از دشوارترین مقاطع کار است؛ چند هفته‌ای که گل‌ها باید هر روز چیده شوند و پس از آن، کلاله‌ها با دقت از گل جدا و خشک شوند. فشردگی این عملیات، نیاز به نیروی کاردارد که هزینه‌های آن را افزایش می‌دهد و کشاورزان باید در مدت کوتاهی هزینه‌های این مراحل را تأمین کنند.

میرصفی، یکی از زعفران‌کاران وامنان، با اشاره به دشواری‌های فصل برداشت می‌گوید: «در این چند هفته باید هر روز گل‌ها را جمع‌آوری کنیم؛ چون نمی‌توان برداشت را به تعویق انداخت. بعد از چیدن گل هم کار تمام نمی‌شود و باید کلاله‌ها جدا و خشک شوند. این مراحل وقت و نیروی کار می‌خواهد و کشاورز باید هزینه کارگر و آماده‌سازی محصول را از قبل تأمین کرده باشد. اگر پول کافی در اختیار نداشته باشیم، انجام به‌موقع کار دشوار می‌شود و ممکن است کیفیت محصول هم تحت تأثیر قرار بگیرد.»

او با اشاره به هزینه‌هایی که از زمان کاشت تا برداشت به کشاورز تحمیل می‌شود، ادامه می‌دهد: «کشاورز برای کاشت و نگهداری مزرعه هزینه کرده و در زمان برداشت هم باید پول کارگر و هزینه‌های فرآوری را بپردازد. به همین دلیل، تأمین هزینه‌های این دوره برای بسیاری از زعفران‌کاران دشوار است.»

«علی ایزدیار»، یکی دیگر از زعفران‌کاران وامنان، نیز با اشاره به مشکلات فروش محصول می‌گوید: «بخشی از گل زعفران برای فرآوری به استان‌های دیگر فرستاده می‌شود و زعفران خشک هم بیشتر به‌صورت فله‌ای به دیگر استان‌ها، انتقال پیدا می‌کند. به این ترتیب، با وجود زحمتی که کشاورز برای تولید محصول می‌کشد، بخش مهمی از فعالیت‌های بعد از برداشت و درآمد حاصل از آن در خارج از استان انجام می‌شود.»

ایزدیار با اشاره به تناسب نداشتن هزینه‌های تولید و درآمد حاصل از فروش محصول می‌گوید که کشاورز پس از یک سال رسیدگی به مزرعه و پرداخت هزینه‌های مختلف، هنگام فروش با قیمت‌هایی روبه‌رو می‌شود که لزوماً زحمات و هزینه‌هایش را جبران نمی‌کند. افزایش دستمزد کارگران و هزینه‌های نگهداری مزرعه در کنار نوسان قیمت محصول، باعث می‌شود درآمد نهایی زعفران‌کاران با انتظاری که از کشت این محصول دارند فاصله داشته باشد.

این کشاورز درباره انگیزه گسترش زعفران‌کاری در منطقه می‌گوید: «وقتی دیدیم بعضی از کشاورزان با کشت زعفران درآمد بهتری به دست می‌آورند و این محصول هم نسبت به خیلی از کشت‌های دیگر آب کمتری می‌خواهد، ما هم به فکر افتادیم آن را در زمین‌های مان بکاریم. آن زمان بیشتر به درآمدی که از این محصول به دست می‌آید فکر می‌کردیم، اما بعد از ورود به کار متوجه شدیم فقط کاشت زعفران مهم نیست؛ باید هزینه‌های نگهداری و برداشت را هم حساب کرد و اینکه باید محاسبه کرد زمین و شرایط منطقه چقدر برای این کشت مناسب است.

آمادگی پیرانشهر برای زمستان

گروه ایران‌زمین- پیرانشهر با توجه به موقعیت جغرافیایی و قرار گرفتن در انتهای خط انتقال گاز، همزمان با افزایش مصرف انرژی در روزهای سرد سال، مجموعه‌ای از اقدامات زیرساختی و عملیاتی را برای تقویت شبکه‌های گاز و برق و تأمین سوخت جایگزین در دستورکار قرار داده است. تجربه افت فشار و قطع گاز برخی روستاها در زمستان گذشته، ضرورت تسریع در اجرای طرح‌های تقویت شبکه و افزایش آمادگی دستگاه‌های اجرایی برای مدیریت شرایط احتمالی را دوچندان کرده است. توسعه شبکه گازرسانی در پیرانشهر طی سال‌های گذشته، بدون تقویت متناسب ظرفیت خط انتقال انجام شده است؛ به‌طوری‌که شمار مشترکان گاز شهرستان از ۸ هزار مشترک در سال ۱۳۸۰ به حدود ۵۰ هزار مشترک افزایش یافته و تعداد روستاهای برخوردار از گاز طبیعی نیز از ۵۵ روستا در سال ۱۳۹۹ به ۱۱۵ روستا رسیده است. این افزایش مصرف، به‌ویژه در روزهای اوج تقاضا، احتمال افت فشار در مناطق انتهایی شبکه را افزایش داده است. در همین راستا، اجرای خط تغذیه جدید گاز به طول ۶ کیلومتر از مسیر نیزه‌آلوان به سمت پیرانشهر به عنوان یکی از مهم‌ترین طرح‌های زیرساختی شهرستان در دستورکار قرار گرفته است. طبق گفته لقمان خسروپور، فرماندار پیرانشهر، این پروژه با دستور استاندار آذربایجان‌غربی و پیگیری‌های انجام‌شده از سوی فرمانداری و نماینده شهرستان در مجلس، از طریق ترک تشریفات به تصویب رسیده و پیمانکار آن نیز انتخاب شده است. به گفته وی، عملیات اجرایی طرح به‌زودی آغاز می‌شود و تکمیل و بهره‌برداری از آن تا اواسط زمستان پیش‌بینی شده است.

تأمین سوخت جایگزین و تقویت زیرساخت‌های خدماتی

در کنار توسعه شبکه گاز، تأمین سوخت جایگزین برای خانوارهای روستایی نیز در برنامه مدیریت شهرستان قرار دارد. بر این اساس، برای ۱۱ هزار خانوار روستایی سهمیه ۲۰۰ لیتری نفت سفید اختصاص یافته و ۴ دستگاه تانکر برای توزیع سوخت آماده فعالیت هستند. با این حال، فرماندار پیرانشهر تأمین ۶ تانکر دیگر را برای افزایش ظرفیت سوخت‌رسانی در شرایط اضطراری ضروری دانست. تقویت شبکه برق نیز از دیگر محورهای آمادگی شهرستان برای فصل سرماست. به گفته خسروپور، ۲۶ پست برق برای استقرار در نقاط مختلف پیرانشهر پیش‌بینی شده که اجرای آن تا ۱۵ آذرماه در برنامه قرار دارد. در بخش خدمات عمومی نیز استمرار فعالیت نانوایی‌ها در شرایط احتمالی قطعی برق مورد توجه قرار گرفته است. از مجموع ۱۵۵ نانوایی فعال شهرستان، ۳۷ واحد فاقد ژنراتور هستند. تجهیز این واحدها به برق اضطراری و امکانات جایگزین انرژی به ۳۷ دستگاه ژنراتور، ۲۰۰ کپسول گاز و ۱۵ میلیارد تومان تسهیلات نیاز دارد. همچنین نصب دوربین‌های نظارتی در نانوایی‌ها برای افزایش نظارت بر عملکرد آنها الزامی شده است. فرماندار پیرانشهر تأکید کرد، این اقدامات با رویکرد پیشگیرانه دنبال می‌شود و هدف آن، کاهش آسیب‌پذیری زیرساخت‌ها و جلوگیری از اختلال در خدمات عمومی است. با وجود اجرای طرح‌های پیش‌بینی‌شده، مدیریت مصرف و همکاری شهروندان در صرفه‌جویی انرژی همچنان یکی از الزامات عبور پایدار شهرستان از روزهای سرد و اوج مصرف زمستانی خواهد بود.

بنگاه

در تجلیل از موسیقی اصیل همایون شجریان در روز کیش، «کیشوند افتخاری» شد

محمد کبیری، مدیرعامل سازمان منطقه آزاد کیش، در پایان کنسرت «هر جا که تویی» در تالار شهر جزیره و هم‌زمان با روز کیش، کارت کیشوند افتخاری را به همایون شجریان اعطا کرد.

به گزارش روابط عمومی و امور بین‌الملل سازمان منطقه آزاد کیش، شامگاه چهارشنبه ۲۰ آبان‌ماه، تالار شهر کیش میزبان یکی از پرطرفدارترین اجراهای موسیقی ایرانی بود. کنسرت همایون شجریان با همراهی گروه موسیقی «سیاوش»، در قالب تور «هر جا که تویی»، با استقبال بی‌نظیر مخاطبان و ایجاد جوی معنوی و هنری در نوار ساحلی جزیره همراه شد.

هم‌زمان با گرامیداشت روز کیش و در راستای تقویت برنامه‌های فرهنگی و هنری جزیره، سازمان منطقه آزاد کیش با برگزاری کنسرت «هر جا که تویی» با اجرای همایون شجریان، فضایی پرشور از موسیقی اصیل ایرانی را برای گردشگران و کیشوندان رقم زد. در پایان این رویداد فاخر، محمد کبیری، مدیرعامل سازمان منطقه آزاد کیش، در اقدامی نمادین، کارت افتخاری کیشوندی را به این هنرمند برجسته اهدا کرد تا پیوند میان هنرماندگار و ظرفیت‌های فرهنگی کیش تثبیت شود.

مدیرعامل سازمان منطقه آزاد کیش در این مراسم، با اشاره به اهمیت احیای رویدادهای بزرگ هنری، اظهار داشت: «بسیار خرسندیم که پس از وقفه‌ای در برگزاری اجراهای فاخر، تالار شهر کیش بار دیگر با حضور هنرمندی همچون همایون شجریان، میزبان علاقه‌مندان به موسیقی اصیل شده است. حضور هنرمندان برجسته در کیش، نه تنها فرصتی برای خلق لحظات ماندگار برای گردشگران است، بلکه ظرفیت‌های فرهنگی این جزیره را در سطح بین‌المللی برجسته‌تر می‌کند.»

وی همچنین با تأکید بر سیاست‌های سازمان در حمایت از صنایع فرهنگی، افزود: «اهدای کارت کیشوندی به همایون شجریان، نشانه‌ای از پیوند میان هنر و میراث فرهنگی جزیره است. ما بر این باوریم که تداوم برگزاری این گونه رویدادهای باکیفیت، کیش را به عنوان یکی از قطب‌های اصلی گردشگری فرهنگی در منطقه تثبیت خواهد کرد.»

برگزاری این کنسرت که طی دو سانس اجرا شد، نشان‌دهنده پویایی برنامه‌های فرهنگی در هفته کیش و توانایی جزیره در میزبانی از رویدادهای تراز اول کشور بود.

ارز آوری در سایه جنگ ایران

در شرایطی که جنگ تحمیلی اخیر بخش‌هایی از فعالیت‌های اقتصادی کشور را با اختلال روبه‌رو کرد، صنعت شیلات هرمزگان با تداوم صید، آبزی‌پروری و فعالیت‌های تجاری، زنجیره تولید و صادرات خود را حفظ کرد و با ثبت صادرات ۲۲۲ میلیون دلاری، ارز قابل توجهی را به کشور بازگرداند.

«مسعود بارانی»، مدیرکل شیلات هرمزگان در نشست شورای هماهنگی کشاورزی استان با اشاره به تداوم فعالیت‌های این بخش از ابتدای جنگ اظهار کرد: «در این مدت بیش از ۱۵ هزار تن ماهی صیدشده توسط شناورهای آب‌های دور در بنادر استان تخلیه شده و صادرات میگوی پرورشی و ماهی یال‌اسبی نیز ادامه داشته است.»

وی افزود: «با وجود محدودیت‌ها و شرایط دشوار، عملیات ذخیره‌سازی لارو میگو نیز در ۶ هزار هکتار از مزارع پرورشی استان انجام شده است.» مدیرکل شیلات هرمزگان با تشریح جایگاه تولیدی استان گفت: «میزان صید انواع آبزیان در هرمزگان از ۳۸۶ هزار تن فراتر رفته که معادل ۴۳ درصد صید کشور است و این استان از نظر میزان صید رتبه اول را در اختیار دارد.»

به گفته بارانی، مجموع تولید محصولات شیلاتی هرمزگان نیز بیش از ۴۰۰ هزار تن است و استان در این شاخص جایگاه اول را در کشور دارد. بخش آبزی‌پروری نیز ظرفیت قابل توجهی برای توسعه فعالیت‌های اقتصادی در هرمزگان ایجاد کرده است. هم‌اکنون بیش از ۲۸ هزار هکتار زمین به پرورش میگو اختصاص یافته که ۱۵ هزار هکتار آن فعال و حدود ۱۳ هزار هکتار دیگر در مرحله ساخت قرار دارد. وجود ۱۰ هزار هکتار زمین آماده سرمایه‌گذاری در سایت‌های پرورش میگوی شهرستانی، ۲۶ مرکز تکثیر آماده بهره‌برداری و ۲۰ مرکز در حال احداث، از دیگر ظرفیت‌هایی است که می‌تواند زمینه افزایش تولید و جذب سرمایه‌های جدید را فراهم کند.

بارانی همچنین از ظرفیت تولید بیش از ۱۳ هزار تن ماهی در قفس و فعالیت ۱۱۹ واحد صنایع شیلاتی در استان خبر داد که برای بیش از سه هزار و ۳۰۰ نفر اشتغال ایجاد کرده‌اند. همچنین وی توسعه پرورش جلبک‌های ماکرو و میکرو، میگو، ماهیان خاویاری و گونه‌های زینتی آب‌شور و شیرین را از فرصت‌های جدید سرمایه‌گذاری در هرمزگان عنوان کرد.

مدیرکل شیلات هرمزگان با اشاره به ابعاد اقتصادی این صنعت بیان کرد: «ارزش محصولات شیلاتی استان با تولید بیش از ۴۱۱ هزار تن، از ۱۰۰ هزار میلیارد تومان فراتر رفته و حجم سرمایه‌گذاری انجام‌شده در این حوزه نیز به ۲۸ هزار میلیارد تومان رسیده است.» این ارقام، جایگاه شیلات را در اقتصاد هرمزگان، بویژه در حوزه اشتغال، تولید و فعالیت‌های مرتبط با دریا، برجسته می‌کند؛ بخشی که علاوه بر تأمین بازار داخلی، سهم قابل توجهی در صادرات غیرنفتی استان دارد.

مطالبه حمایت از خسارت‌دیدگان جنگ

بارانی در ادامه با اشاره به نقش صیادان و فعالان شیلاتی در استمرار تأمین امنیت غذایی کشور، از تقدیم ۱۵ شهید و ۱۲ ایثارگر از جامعه شیلاتی در دوران جنگ خبر داد و فداکاری این قشر را قابل توجه توصیف کرد. وی همچنین از پیگیری پیشنهادهایی برای حمایت از فعالان آسیب‌دیده این بخش خبر داد که از جمله آنها می‌توان به تأمین اعتبار برای بازسازی مناطق خسارت‌دیده، امهال تسهیلات بانکی صیادان و آبزی‌پروران و پرداخت کمک‌های بلاعوض به مالکان شناورهایی اشاره کرد که به‌طور کامل آسیب دیده‌اند.

تأمین تسهیلات کم‌بهره با سود ترجیحی و حداقل یک سال دوره تنفس و برقراری بیمه بیکاری برای صیادان آسیب‌دیده نیز در فهرست پیشنهادهای حمایتی قرار دارد؛ مطالباتی که تحقق آنها می‌تواند به بازگشت فعالیت‌های خسارت‌دیده و حفظ اشتغال در جوامع ساحلی هرمزگان کمک کند.

